

El Modernisme i les flors

De la natura a l'arquitectura

Viatge en família

**Us proposem un passeig per gaudir de l'exposició
'El Modernisme i les flors. De la natura a l'arquitectura'.**

Es planteja una història acompanyada d'il·lustracions per anar descobrint cadascun dels àmbits del recorregut. L'objectiu és disposar d'un material amb els continguts adaptats a infants entre 3 i 6 anys perquè segueixin la visita acompanyats dels seus familiars.

Hi ha un espai complementari que recomana mirar, tocar, olorar o jugar en diferents punts de l'exposició, per fer la visita més interactiva i lúdica.

Esperem que sigui un material enriquidor per viure una experiència amb els més petits. Agraïm qualsevol comentari per poder seguir aprenent i millorant en el nostre camí per apropar els continguts a les famílies.

LA CIUTAT MODERNISTA

Fa molt de temps, més de 100 anys, els carrers i les ciutats no eren com ara. Els colors de la natura, dels arbres i les flors dels jardins desapareixien.

Era el temps del Modernisme, i les ciutats creixien. Tramvies, cotxes i obres per tot arreu. És necessitaven noves cases, noves escoles, nous hospitals... i els arquitectes tenien molta feina.

Sabeu qui són els arquitectes? Potser en coneixeu algun? Són les persones que treballen pensant i dibuixant els edificis. Són somiadors, i els encanta fer coses noves i originals.

En aquell temps, hi havia tres arquitectes molt coneguts: Antoni Gaudí, Josep Puig i Cadafalch i Lluís Domènech i Montaner. Tots tres volien tornar a omplir la ciutat dels colors de la natura.

Presentació

El Modernisme i les flors. De la natura a l'arquitectura

MIRA • BUSCA

Us proposem que comenteu el dibuix. D'aquella època són els primers tramvies i cotxes. Els edificis, com ensenya l'audiovisual, es decoraven amb flors de diferents materials: ceràmica, pedra, ferro, vidre, etc. És una imatge inventada de Barcelona, amb els tres edificis emblemàtics: Casa Amatller, La Pedrera i la Casa Lleó Morera.

L'ARQUITECTE, SOMIADOR DE CASES

Un dels arquitectes molt famosos durant el Modernisme es deia Lluís Domènech i Montaner.

Li encantava fer fotografies a les flors per posar-les als seus edificis. Un dia va veure un camp de lliris blancs. S'hi va apropar, els va tocar i... mmm!, els va olorar. Es va quedar enamorat de la seva bellesa. Aquella aroma el va fer sentir molt i molt bé.

Li havien fet un encàrrec molt important: construir l'Hospital Pere Mata de Reus. Va imaginar com podria omplir les parets de flors perquè els malalts es sentissin millor. Estava molt preocupat perquè no podia fer-ho tot sol. Aquell edifici era molt gran! Va decidir anar a buscar un molt bon amic seu, amb qui sempre treballava, per demanar-li ajuda.

La natura. La font de la inspiració

El repertori vegetal

TOCA • OLORA • COMPARA

Apropeu-vos a la taula 'El repertori vegetal' per agafar el lliri artificial i, amb els ulls tancats, oloreu la seva aroma.

Observa el "Quadern botànic" amb dibuixos de les flors i plantes que més agradaven als arquitectes modernistes.

A la vitrina, fixeu-vos en la càmera original i les fotografies de Lluís Domènech i Montaner, i comenteu com fem les fotos ara. Què us semblaria portar aquesta càmera a la butxaca?

L'ARTISTA, TRANFORMADOR DE NATURA

L'amic del Sr. Domènech també és deia Lluís. Era en Lluís Brú i Salelles. Venia d'una família d'artistes i tenia un taller on dibuixava flors de ceràmica i les convertia en obres d'art, per fer bonics els edificis.

Quan l'arquitecte va arribar al seu taller, el va trobar treballant molt concentrat. Mirava una flor blanca molt senzilla. Els experts de les plantes, els botànics, li diuen belleraca. La gent del carrer, però, la coneix com "Els peus d'ós". L'estava pintant amb aquarel·la mentre consultava un llibre de plantes.

— Amic Lluís, fantàstic dibuix. El podríem convertir en rajoles de ceràmica? M'encantaria omplir les parets de l'hospital de flors com aquestes.

— I tant, Sr. Domènech, ara mateix envio el dibuix a la Fàbrica de Ceràmica de Jaume Pujol i Bausis, a Esplugues de Llobregat. Com ja sap, sempre ens ajuden a fer els nostres somnis realitat. Convertiran aquesta bonica flor en un arrimador de ceràmica. De ben segur que d'aquí molts anys, encara es podran veure aquestes flors omplint les parets de l'hospital, el Pere Mata, oi? Tindrem molta feina, amic meu!

La natura. La font de la inspiració

Procés creatiu. De la belleraca a la rajola

MIRA • SEGUEIX

Assenyalem les diferents imatges que veiem als plafons. Hi havia molts passos per convertir la flor natural en un arrimador de ceràmica. Quina feinada!

Podeu agafar el llibre 'Étude de la plante' i donar-li una ullada. Eren els tipus de llibres amb què aprenien els artistes.

ELS OBRADORS, MANS ANÒNIMES

Quan en Jaume Pujol i Bausis, i el seu fill Pau, van rebre el dibuix per fer les rajoles, van encarregar la comanda als seus treballadors i treballadores. En aquell temps, a les fàbriques, hi treballava tota la família!

Les dones pintaven les rajoles en equip amb unes plantilles que es diuen trepes. Eren de paper encerat amb cera d'abella.

Els homes s'ocupaven dels forns, de controlar les cuites i el foc. Era també una feina dura, de moltes hores.

A les ciutats no hi havia només fàbriques de ceràmica, també hi havia tallers de vidre, de ferro, de pedra, de guix, etc. Tots treballaven plegats amb els arquitectes per convertir la ciutat en un jardí ple de colors.

L'obrador. Les arts de la construcció

Taula. La ceràmica

TOCA • OLORA • MIRA

Davant la taula de ceràmica podeu explicar que primer tenim els ingredients bàsics per fer la peça. El dossier de trepes es pot passar perquè els participants vegin que calia pintar moltes vegades per fer 1 sola rajola. Les trepes es poden tocar per notar la pel·lícula de cera, i olorar-les. Hi ha un petit vídeo on es veu com es pintaven.

ELS EDIFICIS, JARDINS URBANS

El Sr. Domènech seguia preocupat. Ja tenia en marxa les parets de ceràmica que anirien a dintre del nou Hospital, però com decoraria tota la resta?

Va decidir visitar diferents pobles i apuntar totes les flors que li agradaven. Al final es va inventar aquesta façana tota plena de natura.

A l'entrada, va col·locar una reixa de ferro amb roses, perquè ningú no entrés per la finestra.

A la paret, va pintar un rètol molt curiós que va veure: “Can Ramonet”, deia! Li va fer molta gràcia.

A la columna, una gran pilastra de pedra, que representa una fulla de castanyer d'índies.

Al balcó hi va posar fulles d'acant de pedra, perquè ningú no caigués.

A les finestres, uns vidres plens de roses vermelles, que deixaven passar la llum.

I per acabar, a dalt de tot va posar un coronament de ceràmica, decorat amb fulles d'acant i una pinya al mig.

L'arquitectura. El jardí urbà

Exteriors orgànics

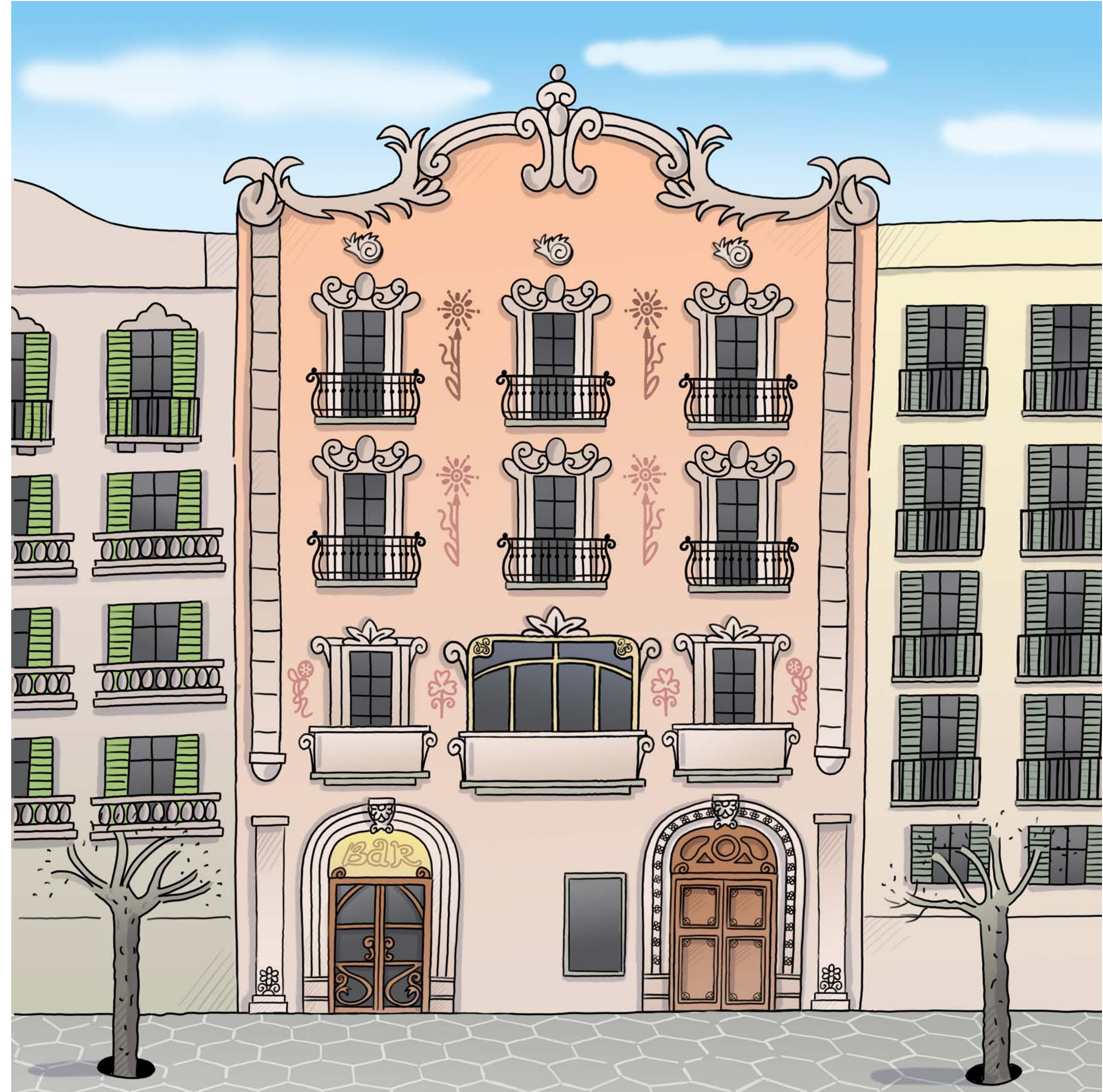
MIRA • JUGA • BUSCA

El dibuix és una manera d'explicar en quina part de la façana aniria cada peça. El joc és localitzar cada peça i enganxar-la al seu lloc.

Després podeu mirar-la de prop i comentar-ne la mida, els colors, els materials, etc. Aquestes peces ja no són al seu lloc original, són peces que es guarden als museus.

COL·LOCA CADA PEÇA AL SEU LLOC

LA BELLESA, CURA DE L'ÀNIMA

El Sr. Domènech fa molt anys que va acabar l'Hospital Pere Mata de Reus. Va fer una gran feina, i els malalts durant molt de temps van poder gaudir d'aquell jardí espectacular que va crear.

Durant el Modernisme, les flors i les plantes no agradaven només per ser boniques. Cada una tenia un significat. Per exemple, la rosa ens parla de l'amor i també de la llegenda de Sant Jordi.

El temps ha passat, l'Hospital ha canviat molt. En aquells espais ja no hi ha malalts. Es fan visites per explicar com el Sr. Domenèch, amb ajut de molta gent, va fer aquell somni realitat.

L'arquitectura. El jardí urbà

El simbolisme amagat

TOCA • OLORA • DESCOBREIX

Apropeu-vos a la taula "El simbolisme amagat" per agafar la rosa artificial i amb els ulls tancats, oloreu la seva aroma.

Ensenyar el "Quadern. La rosa, la reina de les flors", amb imatges i textos que parlen de les diferents simbologies de la rosa. Ens podem centrar en Sant Jordi, una imatge molt coneguda pels més petits.

ELS MUSEUS, GUARDIANS DE RECORDS

Aquestes peces plenes de flors i plantes que veieu, ja no són al seu lloc. Estaven en perill de desaparèixer. Els Museus les hem guardat, cuidat i netejat per poder explicar a famílies com vosaltres que les ciutat d'abans no eren com les d'ara. Com hem vist, estaven plenes de flors i colors.

Els Museus ens dediquem a guardar les coses antigues, que ja no s'utilitzen, i a recollir el que la gent gran ens explica de com es vivia abans.

Som els guardians dels records, i esperem que us hagi agradat la visita.

La ciutat. Patrimoni en risc

Tècniques en risc

PINTA • RECORDA

En aquest espai, s'explica el paper dels museus i la importància de la conservació de les peces en els seus llocs originals.

Per poder tenir un petit record d'aquesta visita familiar podeu dirigir-vos a recepció i demanar una fitxa per pintar a casa.

Edició: Ajuntament d'Esplugues de Llobregat

Guió: Carme Comas Camacho

Il·lustracions: Marta Capdevila

Disseny gràfic: Helena Batet

Museus d'Esplugues de Llobregat

C. de l'Església, 36

08950 Esplugues de Llobregat

Tel 93 470 02 18

museus@esplugues.cat

www.museus.esplugues.cat

AJUNTAMENT
D'ESPLUGUES

Museus d'Esplugues
de Llobregat

Diputació
Barcelona

#DibaOberta